

Pytania prejudycjalne

Czy art. 102 TFUE, rozpatrywany również w związku z art. 16 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2014/26/UE [z dnia 26 lutego 2014 r.] w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że nadużycie pozycji dominującej występuje, gdy organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi zajmująca w państwie członkowskim faktyczną pozycję monopolistyczną stosuje wobec organizatorów wydarzeń muzycznych model pobierania wynagrodzenia z tytułu publicznego udostępniania utworów muzycznych oparty między innymi na kryterium obrotu,

1. przy zastosowaniu stopniowanej stawki ryczałtowej zamiast stawki uwzględniającej dokładny (mierzony przy użyciu współczesnych narzędzi technicznych) udział repertuaru chronionego przez organizację zbiorowego zarządzania, który został wykorzystany w ramach utworów odtworzonych podczas wydarzenia muzycznego?
2. który uzależnia opłaty licencyjne od elementów zewnętrznych, takich jak m.in. cena biletu wstępu, cena sprzedawanych napojów i przekąsek, budżet artystyczny wykonawców oraz budżet związany z pozostałymi elementami, takimi jak dekoracje?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 84, s. 72.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-384/19)

(2019/C 270/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 7 ust. 1 i 5 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2007/60/WE ⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym obszarów dorzeczy ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Teneryfa, ES125 La Palma, ES126 La Gomera i ES127 El Hierro;
- stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/60/WE w zakresie obszarów dorzeczy ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura i ES125 La Palma;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z informacji dostarczonej przez hiszpańskie organy wynika, że Hiszpania nie ustanowiła, nie uzupełniła i nie opublikowała w terminie do dnia 22 grudnia 2015 r. ustanowionym przez dyrektywę planów zarządzania ryzykiem powodziowym w związku z obszarami dorzecza ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Teneryfa, ES125 La Palma, ES126 La Gomera i ES127 El Hierro. Komisja nie otrzymała również kopii wspomnianych planów, czego wymaga art. 15 ust. 1 dyrektywy.

Z drugiej strony w trzech obszarach dorzeczy — ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura i ES125 La Palma — nie przeprowadzono jeszcze etapu informowania i konsultacji publicznej, a w każdym wypadku jeszcze go nie zakończono. W konsekwencji Komisja uważa, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/60/WE w zakresie dotyczącym owych trzech obszarów dorzeczy.

(¹) Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz.U. 2007, L 288, s. 27).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia) w dniu 17 maja 2019 r. — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest

(Sprawa C-387/19)

(2019/C 270/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Strona pozwana: Vlaams Gewest

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 57 ust. 4 lit. c) i g) w związku z art. 57 ust. 6 i 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE (¹) z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on takiemu stosowaniu, zgodnie z którym wykonawca jest zobowiązany do przedstawiania z własnej inicjatywy dowodów podjęcia środków w celu wykazania swojej rzetelności?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy poddany takiej wykładni art. 57 ust. 4 lit. c) i g) w związku z art. 57 ust. 6 i 7 dyrektywy 2014/24 mają skutek bezpośredni?

(¹) Dz.U. 2014, L 94, s.65.